

ALLE- * Middagpauzedienst 26 oktober 2022 * DAG- Voorganger: Kirsten Kalkman (Amsterdam) KERK Thema: *Laat uw naam geheiligd worden* n.a.v. Exodus 3: 13-14 en Mattheüs 6: 9

Het is herfst. Het is herfst in mijn straat en een grootscheepse professionele vuurwerkshow zou niet spectaculairder kunnen zijn dan de bomen die voor m'n deur uitbarsten in vlammend rood. Meestal stap ik haastig over de herfstige hoop op m'n stoep heen, veeg de bladeren van m'n zadel en fiets ervandoor, snel naar een afspraak, snel aan het werk.

Vandaag was anders. Ik ben bij de bomen blijven staan. Heb de blaadjes stuk voor stuk bekeken, ze opgepakt en schoongewassen, afgedroogd en gladgestreken, megedragen en neergelegd hier in de kerkbanken. U die hier vandaag bent samengekomen kunt dat zien. En als u later thuis luistert, dan kunt u zich gerust de meest indringende kleurenpracht voorstellen – ook als u een heel rijke fantasie hebt, zult u niet ver van de waarheid vandaan zijn.

Deze blaadjes hier zijn opgetild uit de warrige hoop van dwarrelend straatvuil. Apart gezet. Heel gehouden. Dit is wat het betekent om iets te *'heiligen'*. Heiligen is iets verheffen boven de orde van alledag; het louteren, schoonwassen, zodat het heel en stralend wordt. *Heiligen is iets apart zetten van de andere dingen, het optillen uit de onverschilligheid en het als bijzonder markeren.*

Dit is wat Jezus bidt dat er gebeuren mag met de Naam van degene die hij de Vader noemt. *Onze Vader in de hemel, laat Uw naam geheiligd worden.* Dat is de opening van het gebed dat Jezus ons leert in het evangelie van Mattheüs, het gebed dat we kennen als het *Onze Vader*.

Laat Uw Naam geheiligd worden. Wat is die Naam? Wanneer God verschijnt aan Mozes in een brandende braamstruik in de woestijn, dan stelt Mozes die vraag. We lezen in Exodus 3, de verzen 13 en 14: *'Mozes zei: 'Stel dat ik*

naar de Israëlieten ga en tegen hen zeg dat de God van hun voorouders mij gestuurd heeft, en ze vragen: "Wat is de naam van die God?" Wat moet ik dan zeggen?' Toen antwoordde God hem: 'Ik ben die er zijn zal. Zeg daarom tegen de Israëlieten: "IK ZAL ER ZIJN heeft mij naar u toegestuurd."

'IK ZAL ER ZIJN'. Dat is hoe je de vier letters die hier staan in het Hebreeuws kunt vertalen, **jod hee, haw en hee**, het is een vervoeging van het werkwoord *zijn*. **'Ik ben die Ik ben'**, 'zijn dat zichzelf openbaart', 'ik ben die is' – dat is wat de persoonlijke naam van de god van Israël betekent. Hoe die naam klinkt, dat is een raadsel waarop het antwoord door de eeuwen heen verloren is geraakt; in het Hebreeuws worden de klinkers niet opgeschreven. Meestal weten we dan uit de overlevering wel hoe woorden klonken, maar deze vier letters die wijzen naar de Allerhoogste God, werden slechts één keer per jaar uitgesproken, door de Hogepriester in de tempel op Grote Verzoendag. Zo geheiligd werd de Naam, zo schoon en heel en apart gehouden, dat ze bijna geheel verzwegen werd. En met de verwoesting van de tempel tweeduizend jaar geleden is de priesterorde en de klank van de Naam geheel verloren gegaan.

Zo is dus de kern van wie **G-d** is fundamenteel onnoembaar en onkenbaar voor ons. De Naam is ten diepste een mysterie, een open plek, een stilte die wijst naar het Zijn dat eeuwig uit zichzelf opwelt.

Hoe heiligen we de Naam? Hoe houden we de stilte heel? Hoe wassen we de open plek schoon? Hoe zetten we het Zijn apart van al wat is?

Jezus laat het ons op veel manieren zien. Hij merkt op hoe de bloemen in het veld met

aandacht zijn gekleed. Hij herkent in de meelaatse het kind van God. Hij dankt de Vader voor het brood dat hij breekt.

Laat Uw Naam geheiligd worden. Deze bede is een opgave en een uitnodiging.

Vaak, zo vaak, laat ik de schoonheid waarmee God opbloeit om me heen overwoekeren door mijn haast of m'n onverschilligheid. Fietsend in het Westerpark ben ik met m'n gedachten al bij m'n actiepuntenlijstje en mis ik de vogels die daar zingen. Ben ik bereid om, net als Jezus, naar de bloemen te kijken als plaats van waar Gods liefde op ons toestroomt in wat we zien?

Ook als ik kijk naar een ander mens, is het zo gemakkelijk om voorbij te gaan aan het diepe mysterie van waaruit deze persoon opwelt. Het is zo gemakkelijk om de ander alleen te zien als figurant in mijn eigen verhaal, of wat mooi en goed en bijzonder is in die ander te laten verdringen door vooroordelen en oude pijn in de relatie. Zijn we bereid om elkaar te zien als plaats waar God verschijnt, dwars door de melaatsheid heen?

En kan ik mezelf openstellen om te proeven wat goed is in de ervaringen die me overkomen, God danken voor het brood dat ik ontvang? Ben ik bereid om, juist en vooral als het leven bitter smaakt, als het voelt alsof ik tekortkom,

op te merken wat me geschonken wordt – al is het niet meer dan een klein rood blaadje op een grijze stoep? Ook als God misschien ver weg lijkt en deze woorden vreemd klinken – door dankbaar te zijn voor wat goed is geef je het leven de kans om je te voeden.

De *Naam heiligen* betekent niet: doen alsof pijn en problemen er niet zijn. **De Naam heiligen betekent: onze blik schoonwassen van wat ons vertroebelt, zodat we kunnen opmerken dat God is. God is.** Elk ogenblik stroomt Hij uit in de veelkleurigheid van de schepping, met elke hartslag breekt Hij om zich met ons te delen, met elke adem roept Hij ons tot bestaan. God is. Zijn Naam heiligen vraagt dat wij er zijn. Dat we ons verwonderen over wat mooi is om ons heen. Dat we opmerken wat goed is in de ander. Dat we stilvallen voor het onuitsprekbare mysterie dat ons bij name noemt, door alles heen.

Dit zou ik de komende minuten graag met u willen oefenen, door eenvoudigweg na te gaan waar we dankbaar voor zijn. Terwijl de muziek zacht speelt, blikken we terug op de ervaringen die achter ons liggen en staan we stil bij wat daarin mooi of goed was. Dit meditatieve gebed sluiten we af met uitspreken van het *Onze Vader*. Dit wijst zich allemaal vanzelf en natuurlijk mag u zich vrij voelen om wel of niet mee te doen zoals bij u past.

Amen.

Meditatief gebed met muziek

Laten we gemakkelijk gaan zitten, onze ogen sluiten of onze blik omlaag richten. Laten we ademen en voelen dat de grond ons draagt.

Laat dan de ervaringen van de afgelopen ochtend weer naar boven komen. Is er iets waar u om hebt geglimlacht? Misschien was het heel klein, als een rood herfstblaadje op de stoep. Een ontmoeting die u raakte, iets moois dat u zag of hoorde, een toefje slagroom op de koffie. Kijk rustig wat naar boven komt.

Stelt u zich deze ervaring opnieuw zo levendig mogelijk voor. Wat zag u, welke kleuren en vormen? Welke geluiden en geuren horen erbij? Maak deze ervaring opnieuw mee.

Wat gebeurt er als u deze herinnering op u laat inwerken? Merkt u dat er een gevoel of stemming naar boven komt? Blijf daar even bij stilstaan, proef deze gewaarwording.

Misschien is er van hieruit iets waar u voor wilt bidden of wilt danken. Als dat bij u past, mag u daar even de tijd voor nemen.

